

пераклады.

пераклады

Ýěłěł Äüçłńńı

...З нас кожны свой атрымаў Каўчэг,
На свой узыйшоў Арарат...

Забытая лютня

* * *

Ускрыйце Жаўранка!

Там Музыка тоіцца –

У пялёстку пялёсткаў са срэбра.

Яе не шкадуюць на летнюю раніцу.

Яна на запас –

калі Лютняй грэбуюць.

Адамкніце нахлын! Ён наскрозь
непадробны.

За струменем струмень

З горла рвецца ў тужбе.

Барвяны вопыт!

Цяпер ты верыш –

Фама – што сапраўдная птушка ў цябе?

*Пераклады
Рыгора
БАРАДУЛНА.*

* * *

Ільвіцу неба пабачыць летам –
Гэта і значыць
Зрабіцца паэтам.
Паэзія ў кнігах –
Памерлыя сны.
Сапраўдныя вершы,
Лятуць яны.

* * *

Ня ведаем пра сваю высакосьць,
Пакуль мы не распрыгонім свой рост,
І калі
У нас з чарцяжом адпаведнасьць ёсьць,
Да зор галавой дастаём ад зямлі.

І стаў бы будзённым той Гераізм,
Якому ў сагах падзяку шлём.
Але мы самі ўціскаем памер
ад страху стаць Каралём.

* * *

Як раптам мяне не застане
Госьць чырвонагруды мой,
На падваконец пасыпце крошак
Памінальных шчодрой рукой.

Як дзякуй свой не скажу я
З халоднае нематы,
Ведайце – дужаю вымавіць
Губамі гранітнай пліты.

* * *

Новыя ногі топчуць мой сад –
Новыя пальцы флянец песьцяць.
На галіне ў садзе валацуга Сьпявак
Праганяе самоту песьняй.

Новыя дзеці на лузе шумяць.
Новыя косьці знайшлі начлег.

І зноў задумлівая вясна,
І зноў пунктуальны сьнег.

* * *

Пурпур двойчы ў модзе бывае:
Як сезону здакучыць рызман,
І калі Душа спасьцігае
Свой імператарскі стан.

* * *

Вучыць вадзе перасьмяглы рот,
Зямлі – далягляду заход,
Шчасьцю – усьмешка тугі,
Міру вучыць вайна,
Каханьню зачыненая труна,
Птушкам вучаць Сьнягі.

* * *

Як неба не адшукаем унізе,
Уверсе ня знойдзем і днём з агнём.
Анёл на кожнае вуліцы
Арандуе суседні дом.

* * *

З нас кажа бяслоўна, нібы праз сон,
Пра кожнага кожны адзін.
Секундаў слухаем дзікі гон
І капыты гадзін.

Па тварах нашых застылых прабег
Вачыма Час і змякчыў пагляд.
З нас кожны свой атрымаў Каўчэг,
На свой узыйшоў Арарат.

